

Capitolul I. Societăți de servicii de investiții financiare

I. Societate de servicii de investiții financiare. Încălcarea obligației de a păstra informațiile și datele referitoare la serviciile prestate și tranzacțiile efectuate. Sancționarea contravențională a Președintelui – director general al societății. Legalitate

Legea nr. 297/2004, art. 23 alin. (4)

Societatea de servicii de investiții financiare are obligația legală de a păstra pe o perioadă de 5 ani toate documentele și datele referitoare la serviciile de investiții financiare prestate și tranzacțiile efectuate.

Arhivarea eronată a documentelor de către o societate specializată nu exonerează de răspundere conducătorul societății care trebuia și putea să preîntâmpine încălcarea obligației stabilite prin lege în sarcina SSIF.

I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 54 din 10 ianuarie 2008, în Legalis

Prin cererea înregistrată la 3 iulie 2006, reclamantul P. a solicitat, în contradictoriu cu pârâta CNVM, anularea ordonanței CNVM nr. 408 din 22 mai 2006, prin care a fost sancționat, cât și a deciziei CNVM nr. 1384 din 15 iunie 2006 prin care au fost menținute efectele ordonanței și obligarea pârâtei la daune morale în valoare de 20.000 RON reprezentând prejudiciul de imagine cauzat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că sancțiunea aplicată este nelegală întrucât a fost sancționat pentru că ar fi refuzat returnarea documentelor existente la dosarul unui fost client al societății, încălcându-se astfel prevederile art. 76 raportat la art. 97 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 15/2003.

Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr. 1059 din 18 aprilie 2007, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut că, în speță, sancționarea reclamantului de către CNVM a fost determinată de încălcarea dispozițiilor art. 40 din Regulamentul CNVM nr. 3/1998, modificat prin Regulamentul CNVM nr. 1/2001, Regulamentul CNVM nr. 2/2001,

art. 83 alin. (1) din Regulamentul nr. 3/2002, art. 74, art. 95 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 12/2004, art. 76, art. 97 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 15/2005, dispoziții prevăzute expres și de art. 23 alin. (4) din Legea nr. 297/2004.

S-a mai reținut că sancționarea s-a dispus și în conformitate cu dispozițiile cuprinse în Titlul 10 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, respectiv ale art. 272 lit. a) coroborate cu art. 273 alin. (1) lit. b) care stabilesc că nerespectarea acestor prevederi legale ca și a reglementărilor emise de CNVM în aplicarea acestora, constituie contravenție și se sancționează cu avertisment sau cu amendă.

În ceea ce privește dozarea sancțiunii, instanța a reținut că CNVM a dispus aplicarea amenzii cu respectarea dispozițiilor art. 275 din Legea nr. 297/2004.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul P. criticând-o ca nelegală și netemeinică întrucât prima instanța a interpretat eronat probele administrate și dispozițiile legale în materie. Astfel precizează în motivele de recurs că deși a făcut dovada că SSIF B SA nu a săvârșit nicio nelegalitate, respectiv nicio contravenție prevăzută de Regulamentele CNVM, a fost sancționat pe nedrept, instanța de judecată neținând seama nici de circumstanțele personale și reale în care fapta a fost săvârșită.

Recursul este nefondat și a fost respins. Examinând actele dosarului și cererea de recurs în raport de dispozițiile art. 304¹ C. proc. civ., Înalta Curte de Casație și Justiție reține următoarele:

Conform ordonanței CNVM nr. 408/2006 recurentul în calitate de Președinte – Director general al S.S.I.F B SA, a fost sancționat cu amendă pentru nerespectarea Regulamentelor CNVM. Din probele administrate rezultă că actul administrativ atacat a fost emis cu respectarea dispozițiilor legale, respectiv Legea nr. 297/2004 cât și Regulamentul CNVM nr. 15/2005.

Sancțiunea a fost aplicată pentru nerespectarea normelor legale, respectiv pentru obligația prevăzută pentru societate de a păstra pe o perioadă de 5 ani toate documentele, înregistrări referitoare la servicii de investiții financiare prestate și tranzacții efectuate. Cu nicio probă recurentul nu a putut convinge instanța de judecată că ar fi respectat normele legale în vigoare, argumentele sale de ordin personal, nefiind concludente pentru speța de față. De asemenea, nici susținerea referitoare la arhivarea eronată a documentelor de către o societate specializată, nu pot conduce instanța la concluzia exonerării recurentului de vina care-i aparține de fapt și de drept.

Prin urmare din totalitatea probelor admise și administrate, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că sentința atacată era legală și temeinică, motiv pentru care conform art. 312 C. proc. civ., a respins recursul declarat de P.P., ca nefondat.

2. Societate de servicii de investiții financiare. Sancționarea contravențională a persoanei fizice, director adjunct și reprezentant al compartimentului de control intern pentru nerespectarea regulilor prudențiale și de conduită. Legalitate

Legea nr. 297/2004, art. 24
Regulamentul CNVM nr. 32/2006, art. 69, 78, 79,
81, 89, 84, 112 lit. c) și k), 122, 125, 234, 153, 163, 212
Regulamentul CNVM nr. 11/2005, art. 14 alin. (1)

Folosirea banilor clienților creditori în vederea acoperirii debitelor clienților debitori și păstrarea în casierie a disponibilităților clienților fără a le plasa la o instituție de credit relevă gravitatea faptelor și pericolozitatea făptuitorului.

Caracterul continuat al faptelor constatate, prin persistența pe un interval îndelungat de timp relevă lipsa diligenței în ceea ce privește exercitarea corespunzătoare a obligațiilor ce decurg din calitatea de conducător al SSIF.

*C.A. București, Secția de contencios administrativ și fiscal,
sentința nr. 1377 din 17 martie 2010, nepublicată*

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe, reclamantul D.M. a solicitat în contradictoriu cu pârâta CNVM, anularea ordonanței nr. 41 din 26 ianuarie 2009 a pârâtei, precum și anularea măsurilor dispuse prin aceasta, respectiv amendarea reclamantului cu suma de 5.000 lei și interdicția de a desfășura activități pe piața de capital pe o perioadă de 3 ani. A solicitat, de asemenea și acordarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt a cererii a arătat că, la data de 26 ianuarie 2009, pârâta a emis actul administrativ indicat în petit prin care s-a dispus amendarea subsemnatului cu suma de 5.000 lei și interdicția de a desfășura activități pe piața de capital pe o perioadă de 3 ani.

Actul administrativ este neîntemeiat în măsura în care, încălcările regulamentelor CNVM reținute nu sunt de esență și nu prezintă o asemenea gravitate încât să impună aplicarea interdicției de a activa 3 ani pe piața de capital.

În acest sens arată că la dosarul unui client nu s-a găsit cererea de deschidere de cont, chestiune necontestată de reclamant, fără a se reține situația că nici acel client și nici un alt client al societății nu a depus împotriva sa, începând de la înființarea nicio plângere sau sesizare la adresa sa.

De asemenea, la pct. 15, în care se reține că au fost situații în care soldul contului 419 – clienți creditori, a fost debitor – fără a contesta chestiunea în sine, reclamantul arată că societatea acestuia depune de

4 ani raportări lunare (balanța lunară) la CNVM în care situația reclamată de Comisie este lunar pusă sub observația acesteia, fără ca până în acest moment să atragă vreo minimă sancțiune împotriva societății.

La pct. 4 se reține că nu a fost identificat un registru al tranzacțiilor personale, sau la pct. 17 că societatea a utilizat cu preponderență casieria pentru operațiunile clienților, abateri minore de la regulamentele CNVM, care se pot reține în cadrul oricăror controale la orice SSIF din România.

Toate aceste încălcări sunt minore, nu atrag, luate în parte, nicio sancțiune importantă, astfel că reținerea în tot a acestor încălcări având consecință interdicția de a desfășura activități pe piața de capital pe o perioadă de 3 ani este mult prea gravă față de pericolul concret la adresa relațiilor reglementate de Legea pieței de capital. Aplicarea unei asemenea măsuri de suspendare a activității pe Piața de capital pe o perioadă de 3 ani, față de toate aceste activități și față de situația că până în prezent, deși activează de 3 ani în Piața de capital, îi creează deosebite probleme sub aspect profesional, semnificând în fapt o restrângere a dreptului la muncă, constituțional, reglementat de Legea supremă a României.

Pârâta CNVM a depus la dosar întâmpinare solicitând respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, arătând că, actul administrativ a cărui anulare se solicită, conține descrierea faptelor constatate de către CNVM, precum și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază și a fost emis de către CNVM ca urmare a unei activități de analiză și investigare a faptelor constatate, în conformitate cu prerogativele acestei autorități, confirmate prin Statutul său, adoptat prin O.U.G. nr. 25/2002 cu modificările și completările ulterioare și prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.

Mai arată că ordonanța nr. 41 din 26 ianuarie 2009 întrunește toate condițiile pentru încheierea valabilă (*ad validitatem*), iar măsurile dispuse de CNVM prin acest act administrativ au fost adoptate în temeiul prevederilor art. 2, art 7 alin. (1), alin. (4), alin (10) și art. 9 alin. (2) din Statutul CNVM adoptat prin O.U.G. nr. 25/2002 aprobată prin Legea nr. 514/2002, modificată și completată prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

CNVM este în drept să stabilească temeiul de fapt care justifică adoptarea măsurilor dispuse, în condițiile în care, potrivit art. 7 alin. (7), teza 1 din Statutul CNVM, „CNVM este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale prevăzute la alin. (1) și (2)”, iar potrivit art. 9 alin. (2) din O.U.G nr. 25/2002, actul individual prin care CNVM poate adopta măsuri de sancționare

este ordonanța, care trebuie să cuprindă atât temeiurile de fapt – cazul bine justificat, cât și temeiurile de drept. În esență, a arătat că actul contestat este legal emis, sancțiunea aplicată fiind proporțională cu scopul urmărit.

În consecință, în raport de motivele invocate și de probele administrate, a solicitat respingerea cererii de anulare a ordonanței CNVM nr. 41 din 26 ianuarie 2009, ca neîntemeiată.

În drept, a invocat dispozițiile O.U.G nr. 25/2002 privind aprobarea Statutului CNVM, aprobată cu modificări prin Legea nr. 514/2002, dispozițiile Legii nr. 297/2004 privind piața de capital și dispozițiile legale incidente astfel cum au fost evocate în cuprinsul întâmpinării.

Examinând în continuare actele și lucrările cauzei, Curtea apreciază cererea formulată ca fiind nefondată, pentru următoarele considerente:

Prin ordonanța nr. 41 din 26 ianuarie 2009 pârâta CNVM a sancționat reclamantul în calitatea sa de director general adjunct și reprezentant al compartimentului de control intern al SSIF OV SA cu amendă în valoare de 5.000 lei și interdicția de a mai desfășura activități pe piața de capital pe o perioadă de 3 ani pentru încălcarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital și a reglementărilor adoptate în aplicarea acesteia.

Abaterile constatate în cadrul activității SSIF O.V. SA au fost următoarele:

- Încălcarea dispozițiilor art. 69 din Regulamentul CNVM nr. 32/2006 – la data de 6 octombrie 2006, doamna C.M. a demisionat din funcția de reprezentant al Compartimentului de control intern. Doamna N.F., autorizată prin decizia CNVM, celălalt reprezentant al Compartimentului de control intern al societății, avea la momentul controlului contractul de muncă suspendat din data de 15 iulie 2008. S-a constatat astfel că societatea nu a notificat CNVM suspendarea contractului de muncă al doamnei N.F. și nici preluarea atribuțiilor celui de-al doilea reprezentant al Compartimentului de control intern de către alt angajat al societății, iar societatea nu avea autorizat un al doilea reprezentant al societății.

- Avizarea raportului de activitate pentru anul 2007 și planul de investigații și control pentru anul 2008 de către reprezentanții Compartimentului de control intern al SSIF O.V. SA nu era datată, nepunând fi verificată respectarea încadrării în termenul de 31 ianuarie prevăzut de art. 79 din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Registrul de investigații este completat deficitar și nu au fost înscrise deciziile luate de persoanele abilitate să ia măsuri de soluționare, astfel cum prevede art. 78 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Doamna N.F. avea printre atribuții evaluarea și administrarea riscurilor, iar după suspendarea contractului său de muncă, societatea nu a desemnat o persoană care să preia aceste responsabilități, încălcând prevederile art. 81 alin. (3) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- SSIF O.V. SA nu deținea un registru care să conțină evidența tranzacțiilor personale și a eventualelor autorizații sau interdicții referitoare la aceste tranzacții și a încălcat prevederile ar. 89 alin. (2) lit. c) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Au fost verificate un set de documente standard folosite în relația cu clienții, reținându-se următoarele aspecte:

1. Documentul de prezentare nu conținea: adresa autorității competente care a emis autorizația de funcționare, conform prevederilor art. 110 alin. (2) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006, descrierea sumară a măsurilor luate pentru protejarea activelor clienților, conform art. 110 alin. (2) lit. g) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

2. Contractul de servicii de investiții financiare nu conținea următoarele elemente: limba în care clientul poate comunica cu societatea, conform art. 112 alin. (1) lit. g) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006; consimțământul expres al clientului privind mandatul acordat SSIF de a solicita și obține extrasele de cont aferente tranzacțiilor executate, conform art. 112 alin. (1) lit. i) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006; regimul dobânzii aferente sumelor depuse de clienți în conturile curente, așa cum prevede art. 112 alin. (1) lit. j) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Din analiza dosarelor verificate prin sondaj și ridicate în copie s-a constatat că SSIF O.V. SA nu a întocmit câte un formular de ordin pentru fiecare ordin în parte; în cuprinsul unui formular de ordin au fost înscrise mai multe ordine date de către client care vizau acțiuni distincte și uneori chiar de sensuri contrare, cu nerespectarea art. 84 alin. (2) lit. a) din Regulamentul CNVM nr. 15/2005 și art. 121 din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- SSIF O.V. SA nu a putut face dovada întocmirii și transmiterii, în termen, către client a confirmării executării ordinului și a încălcat prevederile art. 84 alin. (2) din Regulamentul CNVM nr. 15/2005 și art. 122 alin. (1) lit. b) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- În cuprinsul dosarelor de client ridicate în copie nu au fost regăsite extrase de cont sau formulare de raportare a activelor clientului (cu excepția celor solicitate expres de către echipa de control), societatea nefăcând astfel dovada transmiterii acestor situații în conformitate cu art. 84 alin. (2) lit. d) din Regulamentul CNVM nr. 15/2005 și respectiv art. 125 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- În cazul clientului S.D., la dosarul ridicat în copie, nu a fost regăsită cererea de deschidere de cont, astfel cum prevede art. 81 alin. (1)

din Regulamentul CNVM nr. 15/2005, prevederi preluate de art. 113 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- În cadrul dosarelor de client verificate nu au fost regăsite notificări cu privire la încadrarea clienților în categoriile specificate la art. 234 din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Din confruntarea, prin sondaj, a ordinelor de tranzacționare (instrucțiunile clienților) cu registrul tranzacțiilor societății (care reflectă modul de executare a instrucțiunilor clienților) au fost constatate situații în care nu au fost respectate întocmai instrucțiunile clienților, fiind încălcate prevederile art. 90 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 15/2005, prevederi preluate de art. 137 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Raportul anual 2006 a fost transmis cu depășirea termenului prevăzut de art. 153 alin. (1) lit. e) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006 coroborat cu art. 7 alin. (1) din Instrucțiunea CNVM nr. 2/2007.

- Raportările privind evidența tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate au fost transmise la CNVM cu depășirea termenului prevăzut de art. 153 alin. (1) lit. c) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- Pentru 20 de date, soldul contului 419 – clienți creditori era debitor (negativ), fapt ce reprezintă folosirea sumelor de bani aflate în custodia societății în contul clienților creditori, în folosul clienților debitori.

- Din analiza fișelor de cont s-au constatat foarte multe situații în care clienții societății (atât retail cât și persoane relevante) au avut un sold debitor (negativ) la data decontării, în sume foarte mari; debitul maxim aparținea clientului R.N., fiind înregistrat în data de decontare 25 mai 2007 și având valoarea de 2.078.166 lei.

- Au fost reținute situații în care societatea a permis retrageri de numerar peste diponibilul aflat în cont sau chiar în condițiile unui sold deja debitor al contului.

- Astfel, rezultă că societatea a folosit banii clienților creditori în alte scopuri decât pentru decontarea tranzacțiilor acestora, fără a avea acordul lor.

Această faptă intră sub incidența prevederilor art. 112 lit. c) și lit. k) din Regulamentul CNVM nr. 15/2005, art. 163 lit. c) și lit. k) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006 și art. 24 alin. (2) din Legea nr. 297/2004.

- De asemenea s-a constatat faptul că SSIF O.V. SA utiliza cu preponderență casieria pentru realizarea operațiunilor clienților și pentru păstrarea disponibilităților acestora, cu încălcarea dispozițiilor art. 93 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006 coroborat cu prevederile art. 1 din decizia CNVM nr. 928 din 8 mai 2008.

- Societatea nu a putut face dovada întocmirii zilnice a situației marcării la piață, așa cum prevede art. 212 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006.

- SSIF O.V. SA nu a notificat CNVM și ONPCSB persoana desemnată cu aplicarea prevederilor legale referitoare la prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, astfel cum prevede art. 16 alin. (4) din Regulamentul CNVM nr. 11/2005, prevederi preluate de art. 5 alin. (4) din Regulamentul CNVM nr. 5/2008.

- În data de 27 iunie 2008 au avut loc operațiuni de depunere de numerar în numele clienților L.L. și H.I. cu suma de 335.000 lei, respectiv 300.000 lei, sume care depășesc plafonul de raportare impus prin prevederile art. 20 alin. (1) din Regulamentul CNVM nr. 5/2008.

Prin ordonanța CNVM nr. 752 din 23 decembrie 2008 s-a suspendat autorizația de funcționare a SSIF OV SA pe o perioadă de 30 de zile. Prin ordonanța CNVM nr. 36 din 21 ianuarie 2009 s-a dispus prelungirea cu 30 de zile a perioadei de suspendare, începând cu data de 23 ianuarie 2009.

Legea impune (art. 278 din Legea nr. 297/2004) ca pârâta să constate faptele ce constituie contravenție în termen de 3 ani.

În speță, cu ocazia controlului, constatandu-se săvârșirea unui număr foarte mare de încălcări ale legii și ale reglementărilor secundare care erau în termenul general de prescripție, a devenit aplicabil art. 275 alin. (3) din Legea nr. 297/2004 care prevede aplicarea sancțiunii celei mai mari majorate cu până la 50%.

Sușinerile reclamantului în sensul că societatea nu a înregistrat nicio plângere de la clienți în decurs de 11 ani, nu au relevanță în speță.

Legea prevede că este contravenție simpla nerespectare a dispozițiilor legii ori reglementărilor secundare ale CNVM. Nu are relevanță nici raportarea lunară (balanța lunară) la CNVM în care s-a pus sub observația Comisiei, potrivit constatării de la pct. 15 din ordonanța contestată, ci împrejurarea că această faptă prevăzută de lege nu a fost anterior sancționată.

Potrivit legislației pieței de capital, persoanele responsabile pentru abaterile contravenționale constatate sunt conducătorii societății autorizate din cadrul Compartimentului de control intern servicii de investiții financiare O.V. SA Reclamantul a încălcat aceste prevederi legale în deplină cunoștință de cauză, întrucât folosirea banilor clienților în vederea acoperirii debitelor clienților debitori, au fost reținute și cu prilejul controlului anterior. Reclamantul în calitate de conducător avea responsabilitatea asigurării și menținerii unor standarde profesionale și de conduită adecvate, potrivit art. 65 alin. (3) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare. De asemenea, potrivit legislației în vigoare, reclamantului în

calitate de conducător, îi revenea obligația să prevină și să propună soluții de remediere a oricăror situații de încălcare a legilor și reglementărilor aplicabile pieței de capital sau a procedurilor interne ale societății, pe perioada în care a deținut funcția de conducător.

Prevederile art. 110 alin. (2) lit. b) și lit. n), art. 112 alin. (1) lit. b), e), k), art. 113 alin. (1) lit. b) și lit. d), art. 122 alin. (1) lit. b), art. 90 alin. (1), art. 122 alin. (6) lit. e), art. 234, art. 153 alin. (1) lit. e) din Regulamentul CNVM nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, pe care reclamantul le-a încălcat în activitatea desfășurată, au valoare de normă juridică imperativă creată de legiuitor pentru protejarea bunurilor și intereselor clienților.

Faptele constatate în urma controlului efectuat de CNVM constituie contravenții. Caracterul continuat al faptelor constatate, prin prelungirea și persistarea pe un interval îndelungat de timp relevă lipsa diligenței petenților în ceea ce privește exercitarea corespunzătoare a obligațiilor ce decurg din calitatea de conducător al SSIF O.V. SA.

Prin caracterul repetabil și constant al faptelor săvârșite, societatea și persoanele responsabile au răsturnat prezumția de legalitate a activității SSIF O.V.

Ordonanța CNVM nr. 41 din 26 ianuarie 2009 s-a emis cu luarea în considerare a tuturor circumstanțelor de fapt și este rezultatul unei analize corecte și pertinente a temeiurilor reținute în scopul individualizării sancțiunii aplicate atât în ceea ce privește cuantumul amenzii precum și sancțiunea complementară a interzicerii desfășurării de activități pe piața de capital.

În conformitate cu dispozițiile art. 275 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, Curtea apreciază că la individualizarea sancțiunii s-a ținut seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

Amenda în valoare de 5.000 de lei a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 276 lit. b) din Legea nr. 297/2004 care stabilesc limitele de minim 500 de lei și maxim 50.000 de lei pentru persoanele fizice.

Sancțiunea complementară a interzicerii desfășurării de activități pe piața de capital reprezintă o sancțiune complementară dispusă în temeiul dispozițiilor art. 273 alin. (1) lit. c) pct. 3, prin care se prevede posibilitatea legală de a dispune „interzicerea temporară a desfășurării unor activități și servicii ce cad sub incidența prezentei legi”. Prin aplicarea acestor dispoziții legale s-a realizat individualizarea sancțiunii aplicate reclamantului, fără ca aceasta să reprezinte o interzicere a dreptului la muncă al reclamantului.

Desfășurarea de activități care intră sub incidența Legii nr. 297/2004 privind piața de capital reprezintă prestarea unor sarcini de servicii suplimentare exercitării pregătirii de bază pe care o deține reclamantul

și asupra căreia CNVM nu are abilitați de a dispune măsuri de îngrijire în ceea ce privește dreptul la muncă.

Având în vedere consecințele faptelor reținute în sarcina reclamantului ca urmare a exercitării activității de conducător al SSIF O.V. SA, astfel cum a fost autorizat de către CNVM, s-a impus pe cale de necesitate măsura interzicerii temporare a derulării de activități în domeniul pieței de capital.

Folosirea întregii sume de bani a clienților creditori aflată în custodia SSIF O.V. SA în vederea acoperirii debitelor clienților debitori și păstrarea în casierie a unei părți importante din disponibilitățile clienților fără a le plasa la o instituție de credit, sunt fapte mult prea grave pentru a putea analiza circumstanțele favorabile invocate de reclamant în sensul că societatea de investiții financiare s-a clasat pe locul 16 în topul intermediarilor. Dimpotrivă, acest aspect relevă o gravitate și mai mare a faptelor și o pericolozitate deosebită a reclamantului bun cunoscător al acestui domeniu, ce a procedat totuși, la săvârșirea unor astfel de fapte grave. Ca atare, nici atitudinea sa de recunoaștere a faptei – ulterioară descoperirii lor, nu prezintă din punctul de vedere al instanței de judecată, un aspect determinant.

În consecință, Curtea constatând că ordonanța nr. 41 din 26 ianuarie 2009 emisă de pârâtă este legală și temeinică, în baza art. 18 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 9 alin. (2) din Statutul CNVM, a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantului. Pentru ansamblul acestor considerente, Curtea a respins cererea formulată, ca fiind nefondată.

3. Societate de servicii de investiții financiare. Încălcări ale legislației specifice pieței de capital imputate președintelui societății. Legalitate

O.U.G. nr. 28/2002, art. 179^[1]

Nu se poate reține că a intervenit o dezincriminare a sancționării contravenționale a persoanelor fizice, administratori sau care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere în cadrul

---

^[1] Articolul 179 din O.U.G. nr. 28/2002 a fost preluat prin art. 277 din Legea nr. 297/2004, care are următorul conținut: „(1) CNVM poate aplica sancțiuni persoanelor fizice cărora, în calitate de administratori, reprezentanți legali sau exercitând *de jure* sau *de facto* funcții de conducere, ori exercitând cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, le este imputabilă respectiva contravenție pentru că, deși puteau și trebuiau să prevină săvârșirea ei, nu au făcut-o. (2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) sunt ținute și la repararea prejudiciilor patrimoniale cauzate prin fapta constituind contravenție. Dacă fapta este imputabilă mai multor persoane, acestea sunt ținute solidar la repararea prejudiciului cauzat”.

persoanelor juridice supravegheate de CNVM, precum și a persoanelor fizice ce exercită cu titlu profesional activități aflate sub incidența legilor pieței de capital, întrucât aceasta a fost prevăzută neîntrerupt începând cu art. 112 din Legea nr. 52/1994, în cazul în care acestora le era imputabilă respectiva contravenție, pentru că, deși puteau și trebuiau să prevină săvârșirea ei nu au făcut-o.

I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1141 din 28 martie 2006, în Legalis

Prin acțiunea înregistrată la 21 aprilie 2003, reclamantul N.A., în calitate de președinte al SC R.I. SA a chemat în judecată pârâta CNVM, solicitând anularea ordonanței nr. 13 din 31 ianuarie 2003, prin care a fost sancționat cu amendă de 50.000.000 lei, pentru încălcarea unor dispoziții din Regulamentul CNVM, nr. 3/1998.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că ordonanța atacată este nelegală, întrucât nu este întemeiată în drept, în privința sancționării președintelui societății. Regulamentul nr. 3/1998 a fost abrogat la 30 ianuarie 2003, iar noua reglementare, Regulamentul nr. 3/2003, nu mai prevede posibilitatea sancționării personale a reprezentantului unei societăți de servicii de investiții financiare. Se mai susține că, deși exista posibilitatea aplicării sancțiunii cu avertisment, autoritatea a aplicat sancțiunea maximă.

Curtea de Apel București, Secția de contencios administrativ, prin sentința civilă nr. 728 din 27 mai 2003, a declinat competența, în favoarea Curții Supreme de Justiție, Secția de contencios administrativ. Prin decizia nr. 1567 din 23 aprilie 2004, Curtea Supremă de Justiție a trimis cauza, spre competență soluționare, la Judecătoria Sectorului 4 București. Prin sentința civilă nr. 1067 din 24 februarie 2006, această instanță a admis plângerea și a anulat actul administrativ contestat.

Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, de contencios administrativ și fiscal, a admis recursul intimatului, a casat sentința și a trimis cauza la Curtea de Apel București, Secția de contencios administrativ și fiscal. Prin sentința civilă nr. 1605 din 5 octombrie 2005, această ultimă instanță a admis acțiunea, a anulat ordonanța, reținând că CNVM l-a sancționat pe reclamant, cu amendă, pentru fapte care nu sunt calificate de lege, drept contravenții.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta CNVM, susținând că în urma controlului efectuat la SC R.I. SA București, au fost constatate abateri de la prevederile Regulamentului CNVM nr. 3/1998, care sunt prevăzute și art. 89 din Regulamentul CNVM nr. 3/2002 și că, urmare a aplicării dispozițiilor art. 177, coroborate cu art. 179 alin. (1)

din O.U.G. nr. 28/2002, modificate, CNVM l-a sancționat pe reclamant, cu minimum de amendă prevăzut de lege, persoana juridică fiind sancționată cu suspendarea autorizației de funcționare.

Recursul este fondat. Cu ocazia controlului efectuat la SC R.I. SA București au fost constatate încălcări ale legislației specifice pieței de capital, respectiv al prevederilor Regulamentului CNVM nr. 3/1998 și nr. 4/1998 și ale Instrucțiunilor CNVM nr. 2/1999 și deciziei CNVM nr. 1262/2002.

Încălcarea acestor dispoziții legale și în conformitate cu prevederile art. 177 și art. 179 alin. (1) din O.U.G. nr. 28/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002 și în baza prevederilor art. 17 alin. (2) pct. b din statutul CNVM, adoptat prin O.U.G. nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, au determinat CNVM să emită acte individuale de sancționare, atât pe numele persoanei juridice – ordonanța CNVM nr. 12/2003, cât și a președintelui acestuia, N.A. – ordonanța nr. 13/2003.

Aceste încălcări ale legislației specifice pieței de capital au fost imputate președintelui societății care, în calitatea pe care o deținea, avea ca atribuție specifică, supravegherea activității care se desfășoară în societate.

Baza legală a emiterii actului individual administrativ de sancționare cu amendă a reclamantului o constituie prevederile art. 17 alin. (2) lit. b) din Statutul CNVM, aprobat prin O.U.G. nr. 25/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 177 și 179 din O.U.G. nr. 28/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art. 171 din O.U.G. nr. 28/2002, privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și aplicarea acesteia se sancționează administrativ, disciplinar, contravențional sau penal, după caz.

Următorul articol din aceeași ordonanță enumeră faptele care constituie contravenții, printre care și desfășurarea, fără autorizații sau cu încălcarea termenilor autorizației, a căror activități sau operațiuni pentru care se impune autorizarea de către CNVM, respectiv ținerea evidențelor de către societățile de servicii de investiții financiare, în alte condiții, decât cele prevăzute de lege sau de normele adoptate în aplicarea acesteia.

Având în vedere faptul că societatea al cărui reprezentant în consiliul de administrație este reclamantul, a fost o societate de valori mobiliare care și-a putut desfășura activitatea de intermediar pe piața de capital din România, doar în baza autorizației emisă de CNVM, dispozițiile articolului mai sus citat îi sunt aplicabile.

În ce privește temeiul legal aplicabil încadrării faptei, legea aplicabilă este legea în vigoare la data săvârșirii faptei.

De altfel, abaterile constatate și încadrate de echipa de control a CNVM, în prevederile Regulamentului CNVM nr. 3/1998, privind societățile de valori mobiliare, sunt prevăzute și în reglementarea ulterioară, la art. 89 din Regulamentul CNVM nr. 3/2002. Prin urmare, nu poate fi reținută o vină instanței de fond potrivit căreia faptele reținute de CNVM în actul contestat, nu sunt prevăzute printre faptele expres și limitativ enumerate de O.U.G. nr. 28/2002, aprobate prin Legea nr. 525/2002.

Contrar celor reținute de instanța de fond, tocmai ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 177, coroborate cu art. 179 alin. (1) din O.U.G. nr. 28/2002, modificate, CNVM l-a sancționat pe reclamant, cu amenda de 50.000.000 lei, persoana juridică fiind, de asemenea, sancționată cu suspendarea autorizației de funcționare.

Potrivit art. 177 din ordonanță, limitele amenzii aplicate persoanelor fizice se stabilesc între 10.000.000 lei și 200.000.000 lei.

Sanționarea persoanei fizice nu era prevăzută expres în cuprinsul Regulamentului nr. 3/1998, cum în mod eronat reține instanța de fond, ci în cuprinsul Legii nr. 52/1994, în aplicarea căreia fusese emis regulamentul. Nu se poate reține că a intervenit o dezincriminare a faptelor sancționate, întrucât acestea erau prevăzute și sancționate, atât de vechea reglementare (Regulamentul nr. 3/1998 și Legea nr. 52/1994), cât și de reglementarea în vigoare la momentul emiterii actului administrativ (Regulamentul nr. 3/2002 și O.U.G. nr. 28/2002).

Regulamentul nr. 3/1998 nu a reprezentat, de altfel, singurul temei al abaterilor reținute în sarcina reclamantului și al emiterii ordonanței de sancționare, au mai fost aplicate și Instrucțiunile CNVM nr. 2/1999 și decizia CNVM nr. 1262/2002, față de care instanța de fond nu s-a pronunțat.

Având în vedere argumentele mai sus expuse, a fost admis recursul declarat de CNVM și a fost modificată sentința atacată, în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamant.

4. Societate de servicii de investiții financiare. Neîndeplinirea în termen legal a obligațiilor de înregistrare de mențiuni la ORC precum și nerespectarea regulilor de prudențialitate. Sancționarea contravențională a conducătorului societății. Legalitate

Legea nr. 297/2004, art. 14 alin. (2), art. 24 alin. (1)

Utilizarea sumelor depuse de unii clienți pentru decontarea tranzacțiilor efectuate de alți clienți fără ca aceștia să aibă dispo-

nilibilul necesar în cont la momentul decontării reprezintă o încălcare a regulilor de prudențialitate stabilite de lege pentru intermediari.

C.A. București, Secția de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 410 din 21 ianuarie 2010, în Jurindex

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul O.S.E. a solicitat în contradictoriu cu pârâta CNVM anularea ordonanței nr. 498 din 2 septembrie 2008 emisă de autoritatea pârâtă prin care s-a dispus sancționarea sa în calitate de conducător al SC T. SA, cu o amendă în valoare de 1000 lei pentru faptele reținute în urma controlului efectuat de către pârâta la sediul societății.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că în urma controlului efectuat de către Corpul de control al pârâtei în perioada 14 – 21 mai 2008 la sediul societății, s-a emis ordonanța nr. 498 din 2 septembrie 2008 prin care a fost sancționat cu o amendă de 1.000 lei avându-se în vedere două categorii de încălcări:

1. Nerespectarea de către SC. T. SA a unor termene de înregistrare la ORC a modificărilor legate de modul de funcționare și autorizare a unor agenții, de transmitere cu întârziere în alte cazuri a certificatelor de înregistrare mențiuni și a unor acte adiționale referitoare la contracte de închiriere.

2. Utilizarea de către SC T. SA în data de 8 august 2006 a sumelor depuse de unii clienți pentru decontarea tranzacțiilor efectuate de anumiți clienți fără ca aceștia să aibă disponibilul necesar în cont la momentul decontării.

Reclamantul arată că ordonanța este nelegală și netemeinică pentru următoarele motive:

În primul rând neregulile semnalate nu au avut ca efect prejudicierea niciunui client al societății, scopul implementării acestor reguli prudențiale fiind evitarea prejudiciului clienților.

Totodată s-au luat măsuri pentru remedierea acestor defecțiuni.

În al doilea rând reclamantul arată că el în calitate de conducător nu se face vinovat de abaterile constatate de care se fac răspunzători angajații în a căror sarcini de serviciu intrau coordonarea tuturor activităților necesare deschiderii de noi agenții.

În susținerea acțiunii, reclamantul solicită proba cu acte și martori, depunând la dosar copia ordonanței contestate și acte.

Motivat instanța a respins proba cu martori ca neutilă cauzei.

La dosar pârâta a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.